

Dodenherdenking 4 mei 2024 Floris

Goedenavond allemaal.

De afgelopen tijd heb ik met mijn overgrootmoeder van 97 over de tweede wereldoorlog gesproken. Over wat zij heeft meegemaakt van haar 13e tot haar 18e. Ze heeft gelukkig geen gruwelijkheden hoeven meemaken, maar haar verhalen over hoe haar broer bijna werd opgepakt, het weinige eten dat ze hadden en de onzekerheid die ze moesten doorstaan hebben zeker indruk op mij gemaakt. Wat me altijd bij zal blijven is de emotie die oma na 80 jaar nog steeds heeft bij het vertellen over het gevoel dat ze had toen ze hoorde dat haar provincie bevrijd was.. Mede door de verhalen van oma heb ik voor het volgende gedicht gekozen, dat geschreven is door Ron Schröder.

Niet vergeten

Ik heb de doden nooit gezien,
de angst, de massagraven
Ik heb de honger niet gekend,
de kille, grauwe dagen
Ik heb de cellen niet gezien,
ik heb geen vriend verloren
Ik heb er niets van meegemaakt,
ik ben erná geboren

Maar, ik heb de foto's wel gezien
van stuk geschoten huizen,
het grijze oorlogsmonument,
de reeksen witte kruizen
Wat hebben wij ervan geleerd?
De oorlog blijft ons dreigen
Daarom zal ik op vier mei
toch eerbiedig zwijgen